

BOECHT

**DE WEG NAAR HET
GOEDE BOEK!..**

Alle goede boeken vindt U bij ons in voorraad.
Loopt U zo nu en dan eens binnen.

BOEKHANDEL BOECHT

A.J.M. v.d. WAART

Willemsparkweg 74
telefoon: 79.02.33 Amsterdam - Zuid

**I
N
S
T
I
T
U
T**

**ANNO
1913**

C H O E V E R S

EENJARIGE BEROEPSOPLEIDINGEN :

SECRETARESSE, ASS.-SECRETARESSE, RECEPTIONISTE,
STENOTYPISTE. (EUROPEES SECRETARESSE : 2 JAAR)

DIVERSE CURSUSSEN :

MODERNE TALEN (BEGINNERS, GEVORDERDEN;
HANDELSCORRESPONDENTIE, CONVERSATIE)
STENO, TYPEN, BOEKHOUDEN, M. B. A., MIDDENSTAND, ETC.

Vraagt prospectus - Adviezen zonder verplichting

VAN BAERLESTRAAT 11-13 TELEF 72 31 28 - 72 71 56 AMSTERDAM-Z.

SPORTING GOODS CY N.V.

DIR. H. EILERS

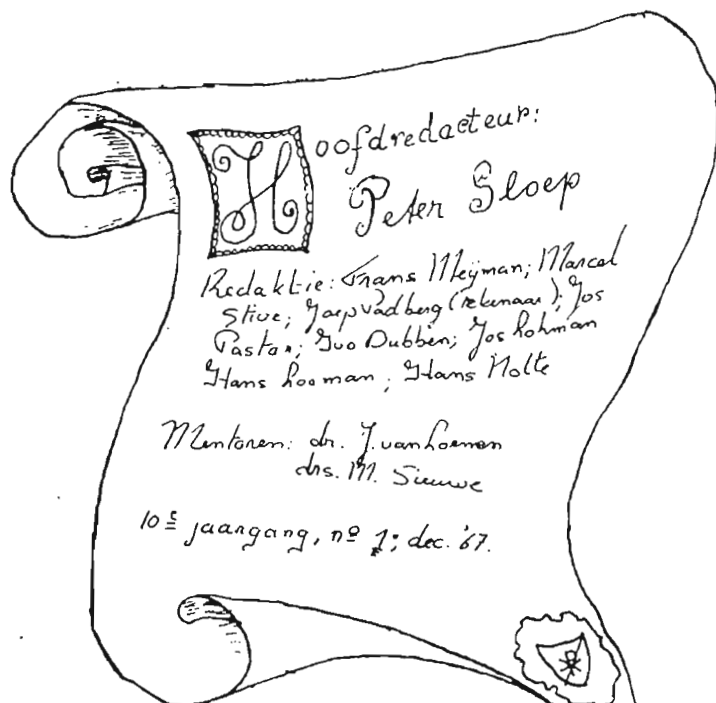
**48, CORN. SCHUYTSTRAAT
AMSTERDAM**

**De leverancier van het
PIUS X schooltenue !!**

TELEFOON 79 67 57

BOLWERK

- officieel schoolorgaan van het Pius X Lyceum -

Zoals uit bovenstaande blijkt, is de redactie van BOLWERK geheel vernieuwd. Ook wij hebben natuurlijk, zoals elke nieuwe redactie, een aantal goede voornemens welke Bolwerk, naar wij hopen, ten goede zullen komen.

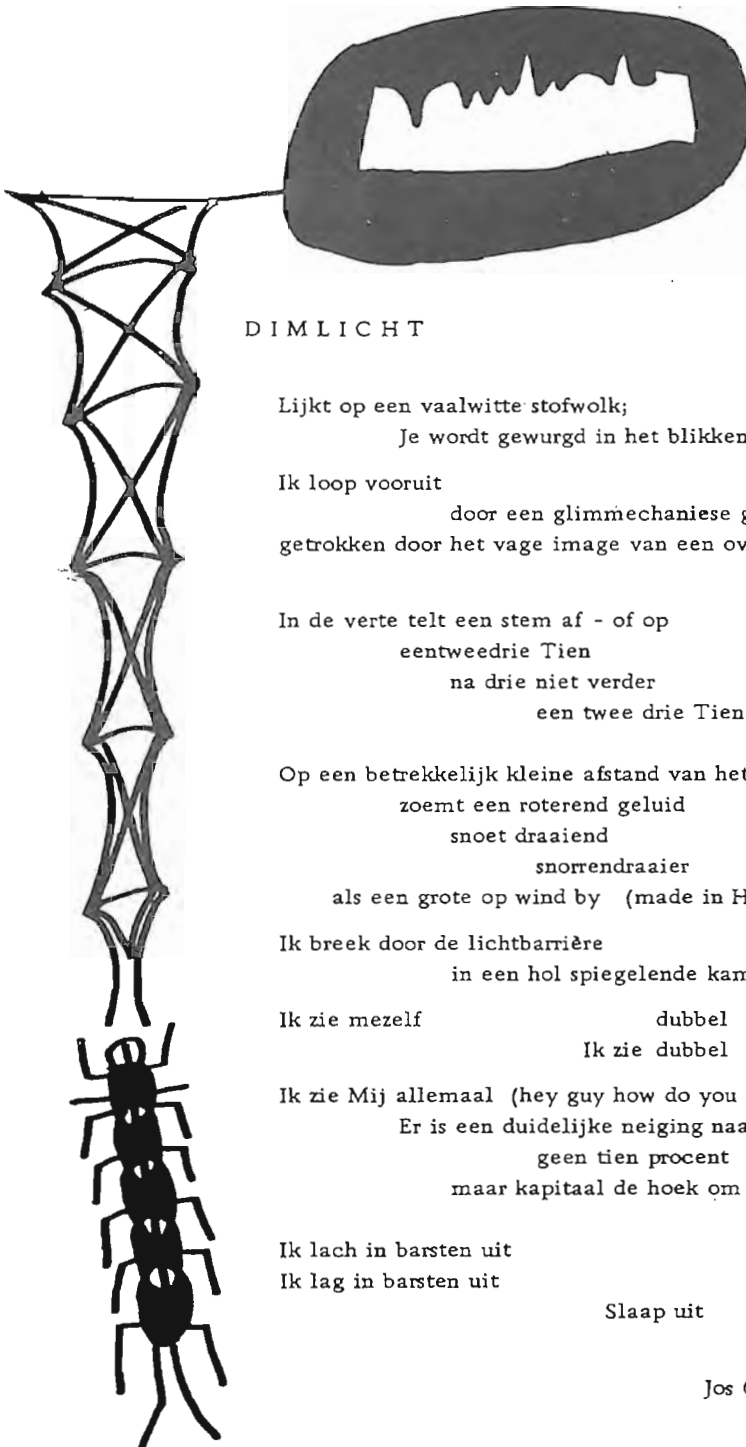
De redactie wil nog eens benadrukken, dat ze eerder een orgaan is om stukken van een ander te verzamelen en te plaatsen, dan om zelf te schrijven. Hetgeen in het vorige jaar niet geheel gelukt is. Wat betreft de kopij: uiteraard verwachten we een overstelpende hoeveelheid hiervan, vooral ook na het enthousiasme op de G.O.V.-avonden.

Bij voorkeur plaatsen wij geen stukken onder pseudoniem (dit even ter informatie van lieden die plannen in die richting koesteren. Wij hebben gemeend de sport-redactie te moeten opheffen, inzoverre, dat sportverslagen bestaande uit louter tijden en dergelijke uitslagen, geweerd zullen worden. Voor verslagen met goede inhoud staan we natuurlijk altijd open.

Wij hopen, dat deze aflevering van BOLWERK u zal bevallen; opbouwende kritiek is altijd welkom.

Red.

Redactioneel

DIMLICHT

Lijkt op een vaalwitte stofwolk;
Je wordt gewurgd in het blikken middelpunt
Ik loop vooruit
door een glimmechaniese gang,
getrokken door het vage image van een overgespecialiseerde
heiden

In de verte telt een stem af - of op
eentweedrie Tien
na drie niet verder
een twee drie Tien.

Op een betrekkelijk kleine afstand van het plafond
zoemt een roterend geluid
snoet draaiend
snorrendraaiër
als een grote op wind by (made in Hong Kong)

Ik breek door de lichtbarrière
in een hol spiegelende kamer

Ik zie mezelf dubbel
Ik zie dubbel

Ik zie Mij allemaal (hey guy how do you do?)
Er is een duidelijke neiging naar links
geen tien procent
maar kapitaal de hoek om

Ik lach in barsten uit
Ik lag in barsten uit
Slaap uit

Jos 6b

天 67

G E L O O F

Is het waar, dat de kerken verrotten? Dat ze ons niets meer te zeggen hebben, laat staan een plaats van betekenis in ons leven kunnen innemen? Dat ze beter vernietigd kunnen worden? Ja, het is waar!

E N S C E P S I S

Zowel buiten als binnen de kerken kunnen we de laatste tijd een toename van ongelooft constateren. Dit kan alleen maar komen omdat zij noch de buitenkerkelijken noch de kerkelijken in deze tijd iets te zeggen hebben. Zij verliezen het vermogen om in hun vormen nu nog geloofskrachten op te wekken. Hoe vreemd dit ook moge klinken, ook binnen de kerk wordt het ongelooft steeds groter. Dit ongelooft zou je enerzijds kunnen omschrijven als het niet-geloven in de goede intentie van de schepping en van de verlossing ("de christenen zien er helemaal niet verlost uit!") en anderzijds als het onvermogen om zelf gelooft, hoop en liefde in praktijk te brengen.

De Duitse theoloog Robert Schlette karakteriseert het 'geloofsleven' sinds 1945 als volgt: "De zielzorg is een godsdienstige 'service', de Godsverering 'n uiting van collectief heilsegoïsme en van individualistisch streven naar geluk; de godsdienstoefening 's zondags ornamentiek, vervulling van godsdienstige plicht en bevestiging van een culturele en maatschappelijke situatie".

Vele mensen kunnen, naar het schijnt, de opdrachten die hun gelooft hun oplegt niet meer vervullen, toch bestaat de mogelijkheid dat zij naar eigen overtuiging en naar het oordeel van hun omgeving 'perfecte christenen' zijn. Deze christenen lijken in de ogen van sommige geestelijken bijna ideaal: ze vallen niet onaangenaam op, ze zijn niet lastig, betalen hun kerkelijke belastingen op tijd en zijn actieve leden van kerkelijke verenigingen.

Het is sociologen opgevallen, dat het aantal vrouwen en kinderen binnen parochie en gemeente procentueel toeneemt; actieve kerkgangers zijn vooral 'gefrustreerden' (bijvoorbeeld ontslagen fabrieksarbeiders). Intellectuelen en academici vinden we steeds minder in de kerken. Deze hebben de kerken bewust en rationeel de rug toegekeerd.

De niet-christen zal zeggen: "De kerken zijn geworden tot vergaarbakken van het puin, van het uitschot dat zich met 'godsdienstige' oefeningen wil bevredigen".

Niet alleen innerlijk is de kerk verzwakt, zij heeft ook haar centrale plaats in de wereld verloren. De greep op alle mensen is zij kwijt.

Eeuwenlang heeft de kerk als instituut gegolden, dat wetten uitgaf, zekerheden, waaraan de mens zich volledig kon overgeven. De kerk was de rots in de samenleving. Iedereen ging naar de kerk en beleed samen met anderen het gelooft. Het was eenvoudig genoeg. Men slikte alles wat de kerk gebood. Wat de kerk zei, was immers volkomen waar? Dit duurde tot de zeventiende eeuw, toen de wetenschappen wat zelfstandiger werden. Descartes met zijn filosofie, Gallilei met zijn nieuwe visie op het heelal en later Darwin, die met zijn evolutie vele mensen versted deed staan. Met het ontraadselen van vele geheimen van de natuur verminderde het gelooft in Gods 'bezige hand', zoals in de middeleeuwen. De voortschrijdende fysica scheen God steeds meer in de rol van 'Luckenbüsser' te dringen en het gelooft in Gods almacht te verwisselen met die van de wetenschap. De kerk bleef echter rotsvast staan; dezelfde normen van 300 jaar geleden gelden nóg. Deze starheid heeft een splitsing teweeg gebracht tussen godsdienstig en profaan leven. Meer en meer verloor het religieuze zijn betrekking tot het gewone leven; godsdienst werd een privé-zaak buiten het profane leven om. "De kerk", heeft Rogier eens gezegd, "is een soort godsdienstig reserveservaat geworden in een ontkerstende samenleving; terwijl haar taak is Gods zegen mee te geven aan de wereld in haar vaart naar de eeuwigheid".

De kerk heeft dus vooral door haar conservatisme schromelijk gefaald. Met name door de stormachtige ontwikkeling van de wetenschap heeft de kerk haar centrale plaats in de wereld moeten opgeven. Op deze vooruitgang en ontwikkeling heeft zij

nooit een antwoord gegeven, waarmee ze eventueel haar voormalige positie zou kunnen terugwinnen. Er zijn nu nog immers verschijnselen in de wereld, waarover de kerk uitspraken zou kunnen doen en hierdoor het leven van de mensen belangrijk zou kunnen beïnvloeden. Doch in onze maatschappij, in de wereld van politiek, economie, bedrijfsleven, handel, nijverheid, speelt de kerk geen rol. Zij staat machteloos ten aanzien van verschijnselen als urbanisatie, mechanisatie, bevolkingsaanwas, ontwikkelingshulp, oorlog en vrede, enz. De kerken zijn de wereld meer een last dan een hulp.

Het is dan ook niet te verwonderen, dat intellectuelen en academici de kerken verlaten. Dit geeft alle reden tot vreugde. Zij immers stuwden de wetenschap en ontwerpen het model van de samenleving van morgen, en worden nu niet meer belemmerd door kerken, die met hun gedachten nog bij vervlogen tijden zitten. We mogen dus rustig de massa's van geloof in de kerken laten vergaan; we moeten wel geduld hebben, want wereldgodsdiensten hebben dikwijls duizenden jaren nodig om te vergaan. Op ons rust maar één taak: we moeten de processen van het vergaan der godsdiensten aandachtig gadeslaan, omdat we weten dat de naar buiten gerichte agressiviteit kan toenemen, naarmate de substantie van het geloof in de kerk uitgeput raakt. We moeten dus wel op onze hoede zijn

Gaat bij het uitsterven van de kerken nu ook al het 'geloof' verloren? Om deze vraag te beantwoorden, moeten we eerst vaststellen wat 'geloven' is. Geloven is een talent als ieder ander. Talent is een gave, die kan worden ontwikkeld. Slechts in uitzonderlijke gevallen blijkt talent erfelijk te zijn, zoals bijvoorbeeld bij de Bachfamilie. Maar in de regel dooft een talent na enkele generaties uit. Hoewel het geloof van geslacht op geslacht in stand gehouden wordt als een erfenis, heeft het nog helemaal niet vast te staan, dat het geloof steeds een talent blijft, m. a. w. of het 'n innerlijke ervaring blijft, of dat het onttaardt in een traditionele gewoonte die zonder kritiek wordt aanvaard. Er zijn gevallen bekend van domineesgeslachten, wier theologische roeping zich eeuwenlang voortzette. Maar er zijn evenveel voorbeelden van opstandige zonen, die de traditie verwierpen, zoals Nietzsche; die werd een van de heftigste anti-christenen.

"Er bestaat geen twijfel over, dat het geloof, welk geloof dan ook, een enorme steun is om de realiteit van leven en dood te verwerken. Maar men moet niet vergeten, dat er sinds onheuglijke tijden vele grote figuren geweest zijn, die groot werden zonder geloof in een persoonlijke god, hoewel men zou kunnen zeggen dat allen in een of andere morele wet geloofden. Zo geloofde Socrates bij voorbeeld in zijn Daimonion, die hem ingaf of en hoe hij moest handelen. Een of ander geloof, al is het 'slechts' in de wetten van het logische denken, is onontbeerlijk voor elke vorm van menselijk leven". (Franz Schoenberner).

Samenvattend kunnen we zeggen, dat het ongeloof binnen de kerken toeneemt en dat buiten de kerken een sterk geloof vrij komt, al is dat een ander soort geloof. Ofschoon 'gelovigen' en atheïsten van andere standpunten uitgaan, hoeft hun leefwijze niet veel te verschillen. Bij voorbeeld: een religieus volk zal zijn wetten een goddelijke oorsprong toedichten om ze meer zeggingskracht te geven. De atheïst geeft er liever een verklaring voor: overal waar mensengemeenschappen ontstaan zijn wetten noodzakelijk om het voortbestaan van die gemeenschap te verzekeren. Christus' belangrijkste gebod: "Hebt uw naasten lief als uzelf", is in feite niets meer dan een sterk geconcentreerde vorm van al die wetten tezamen. Het is duidelijk, dat dit gebod zowel door 'gelovigen' als door 'niet-gelovigen' nagevolgd kan worden. Iedereen die dit probeert (of hij nu theïst of atheïst is) zou dan eigenlijk 'christelijk' zijn.

Maar de atheïst ziet niet in, waarom hij bij het navolgen van Christus als mens een god nodig heeft. In ieder geval niet om de wereld te verklaren. In ieder geval niet om de mens in zijn ellende te troosten. Ook een kerk die hem onder geboden, leefregels, principes en ideologieën bedelft, heeft hij niet nodig. Sterker nog: onder deze last zou de mens wel eens kunnen uitsterven, zoals een saurus onder zijn pantsers. Dat willen we toch voorkomen!

Joyce Tan
Cris Bakker

NUMÉRO DIX-SEPT

Het is 7 uur in de morgen. In een flatje aan de Sloterplas bekijkt een van onze geliefde franse leraressen slaperig de wekker. Na een Weesgegroet (natuurlijk in het Frans) staat zij op om weer gedurende een gehele dag de franse taal en cultuur over te brengen aan de vele Amsterdammers die ons lyceum bevolken. Na zich gewassen en opgemaakt te hebben vraagt zij zich altijd weer af, wat zij vandaag weer eens aan zal trekken. De keus valt vandaag, aangezien zij hip wil zijn en blijven, op een fleurig minijurkje. Als dit gebeurd is, maakt zij haar ontbijt klaar (Brinta + uitsmijter) en leest zij de krant (niet de Volkskrant, zoals velen onder U misschien veronderstellen, maar de "France Soir" van de vorige avond). U ziet, dat onze geliefde juffrouw alles doet om op de hoogte van de Franse taal te blijven. Om kwart over acht is het hoogste tijd om in haar rode 'Prinz' te stappen en met grote snelheid naar het vertrouwde Pius X te rijden.

Om vijf voor half negen komt zij bij school aan, maar voordat zij haar 'Prinz' verlaat, trekt zij, misschien volgens Frans gebruik, andere schoenen aan. De juffrouw gaat hierna naar haar lokaal, waar zij gedurende vele uren leerlingen franse grammatica, idioom uit *Mise en Mots* enz. probeert aan te praten. De juffrouw begint de les stipt op tijd. Het eerste onderdeel van het programma is van de eerste tot en met de zesde klas het overhoren van de les. Zij vraagt aan een stuk of zes leerlingen letterlijk het geleerde huiswerk. Mocht iemand zijn les niet onder de knie hebben, dan schrijft zij het in het daarvoor bestemde klasseboek. De grote stilte in de klas tijdens het overhoren is zeer opvallend. Nadat dit gebeurd is, gaat zij de verdere stof behandelen. Zij onderbreekt haar betoog af en toe met zachtmoedige opmerkingen dat de aanwezigen eens op moeten houden met kletsen en vervelen. Zij kan weleens uit haar slof schieten, ja-zeker, al had U het niet verwacht van onze beminde juffrouw. Zij kan iemand zeer levendig en op hoge toon als een echte Française 'aanspreken'. Ik raad 't haar niet aan, daar het niet al te goed is voor haar tedere hart. Vijf à tien minuten voor het einde der les geeft zij het huiswerk op. De resterende minuten kan men zijn huiswerk vast gaan maken. Aangezien het opgeven van het huiswerk soms rumoer veroorzaakt, verzoekt zij dringend om stilte met behulp van de cliché-uitdrukking: Eens kijken wie er strafwerk wil hebben.

De juffrouw vult zo vele uren van de week. Zij geeft les op een bekwame wijze, maar met discipline. Zij weigert absoluut tijdens de les iets te laten nuttigen, bijvoorbeeld een snoepje. Tijdens de pauze wordt zij graag in de docentenkamer gezien door haar collegae. Om tien voor half vier stapt zij weer in haar 'Prinz', verwisselt traditioneel de schoenen en rijdt weer naar haar flatje.

Thuis bereidt zij haar maaltijd volgens frans recept en zij eet met muziek van Charles Aznavour. Na het eten wijdt zij zich weer plichtsgetroven aan haar werk, zij corrigeert proefwerken, kijkt literatuuruittreksels na, waar zij soms het een en ander bijschrijft. Na de dagelijkse blik in *Mise en Mots* pakt zij haar lievelingsschrijver Honoré de Balzac en leest hem hartstochtelijk. Om tien uur, ja om tien uur, geachte lezers, verlaat zij Balzac om te gaan uitrusten van de vermoedenissen van de dag. Na de avondgymnastiek slaapt zij vredig in. Ik wens haar wel te rusten.

Hans Smies 5 D

KRANKZINNIG

School - boeken
maat
schappij
heel die ROTTROEP
Laten ze de BOM maar
gooien
het zal ons bevrijden

amoschrauwers

Ontwikkelingshulp.

Tegenwoordig is men het er in het algemeen wel over eens, dat de rijke landen de arme, onderontwikkelde landen moeten helpen zich te ontwikkelen tot volwaardige, welvarende naties. Daarom is het nu de tijd om zich te realiseren, dat men dit wereldprobleem ook met een op wereldniveau opgezet plan moet oplossen.

Dit zal veel inspanning en vooral veel geld kosten. Het is daarom goed je eerst af te vragen waarom de arme landen geholpen moeten worden. Hier zijn drie hoofdredenen voor aan te wijzen, die alle drie even belangrijk zijn, hoewel ieder voor zich het accent anders zal leggen.

- 1) De oeroude grondregel, dat men zijn medemensen moet helpen (alleen voordeel voor de onderontwikkelde landen)
- 2) Wanneer de blanken de andere rassen op democratische wijze op hetzelfde niveau brengen als dat van henzelf, zal de kans op een opstand tegen de blanken steeds kleiner worden. Wanneer de mensen in de ontwikkelingslanden voelen dat zij er wezenlijk op vooruit gaan, zal de behoefte naar communisme steeds kleiner worden en zal de vrees voor het Rode Gevaar in het Westen verdwijnen (voordelig voor beide partijen, want de rijke landen hoeven niet meer bang te zijn en de arme zullen hun krachten niet aan een oorlog hoeven te verspillen).
- 3) De handel zal aanzienlijk worden uitgebreid (voordeel voor beide partijen). De hulp moet niet gegeven worden op de manier waarop het nu gebeurt. Doordat vele landen en instanties langs elkaar heen werken, gaat er veel van het effect van de hulp verloren, terwijl door het preferentiestelsel de driedeling binnen de ontwikkelingslanden, die in grote lijnen al heeft plaats gehad, wordt voortgezet: Afrika-EEG; Z. Amerika-VS; Azië-USSR en VS. Deze driedeling brengt natuurlijk neokolonialisme met zich mede.

Er zal dus een andere weg ingeslagen moeten worden. Alle naties moeten het aller-grootste deel van het pakket ontwikkelingshulp overdragen aan een wereldorganisatie en daarmee bedoel ik natuurlijk niet een UNO zonder Comm. China. Wil men bovengenoemd punt 2 bereiken, dan zullen alle landen in de UNO vertegenwoordigd moeten zijn. Deze UNO zal dan bepalen wat, waar en hoe er iets gedaan moet worden op het gebied van de ontwikkelingshulp. Deze UNO zal dan ook de macht moeten hebben om de plannen ten uitvoer te brengen. Ze zal dan niet meer hoeven smeken aan de leden of ze a. u. b. willen doen wat er bepaald is.

De UNO zal de ontwikkelingslanden zichzelf van onderafaan moeten laten ontwikkelen. Ze moet alleen gunstige omstandigheden voor deze ontwikkeling scheppen. De omstandigheden worden bereikt met:

- a) de arme landen over kapitaal laten beschikken door leningen op lange termijn;
- b) grootscheepse algemene opleiding van mensen uit alle lagen der bevolking van de ontwikkelingslanden, die dan later hun landgenoten verder helpen ontwikkelen;
- c) opheffing van invoerbarrières in de rijke landen voor de produkten uit de ontwikkelingslanden, zodat deze hun grondstoffen en zelfgemaakte produkten kwijt kunnen;
- d) zoveel mogelijk afschaffing en voorkoming van het preferentiestelsel en de invloedsferen;
- e) mede als gevolg van b) en d) bevordering van doorstroming in de leidende functies in de arme landen (marionetten!)
- f) het scheppen van gunstige voorwaarden om in de ontwikkelingshulp te gaan.

De belangrijkste vraag die nu rijst, is natuurlijk: waarmee wordt dit bekostigd? Met geld uit de rijke landen en met het geld van de rijke top in de ontwikkelingslanden (grootgrondbezitters e. a.) Dit laatste zal alleen met socialisme in de ontwikkelingslanden bereikt kunnen worden.

Er zijn weer (zie boven) drie bronnen voor geld in de rijke landen:

- 1) zeker 1% van het nationaal inkomen. Al het geld dat door particuliere instanties wordt verzameld. Verder heeft de r. k. kerk nu de kans om al het in de loop der eeuwen opgepotte kapitaal een christelijke bestemming te geven. Er mag dus een aanzienlijke steun van de r. k. kerk verwacht worden.
- 2) een deel van de defenstegelden; de ontwikkelingshulp is immers een soort van

indirekte defensie!

3) geld van de grote ondernemingen.

Al dit geld moet rechtstreeks naar de UNO gaan.

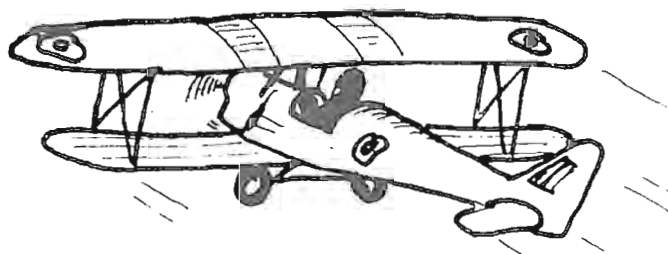
Dit is natuurlijk een plan op wat lange termijn, maar toch zal men zeer snel de nu ingeslagen weg moeten verlaten, wil het niet te laat zijn. Ook zal met dit plan de hongersnood op dit moment niet gestild worden, daarom is er een overgangsplan.

Door gunstige voorwaarden om in de ontwikkelingshulp te gaan (keuze: dienst - ontwikkelingshulp) zal er meer onderricht gegeven kunnen worden, waardoor de oogsten beter worden en de noodzaak van geboortebeperving steeds duidelijker zal worden bij de mensen in de ontwikkelingslanden. De graan- en andere voedingsmiddelenoverschotten die nu ter bescherming van de wereldprijzen liggen te verrotten of vernietigd worden, kunnen gratis - de arme landen zitten toch al diep genoeg in de schulden - beschikbaar worden gesteld. Dit heeft dan toch geen invloed op de wereldprijzen.

Door onmiddellijke toenadering tot Communistisch China door een UNO, die dan geheel vernieuwd en versterkt zal worden, zodat ze macht krijgt, zal de basis voor bovengenoemd plan bereikt zijn.

Dit wel belangrijkste wereldprobleem, waarmee de wereldvrede valt of staat, zal hopelijk met succes tot een oplossing gebracht worden maar dan wel met behulp van iedereen.

F. Meijman

TAKING A TRIP?
GO by LSD
THE HAPPY WAY TO FLY

SEE YOUR
TRAVEL AGENT

overgenomen uit M. '67.

KATHARSIS

Toen keek ik op, en zie, twee mannen stonden
aan weerskanten van de rivier, en ze riepen tot
de man, die boven het water van de rivier was:
"Hoe lang zal het duren tot het eind van deze
vreemde dingen komt?"

En de man in de nevel boven de rivier sprak:

"Eén tijd, tijden, en een halve tijd, wanneer
de macht van de vernier van dit volk gebroken
is".

Maar
de afgezwangerde aarde
is leeg
leeg
leeg

Zoekend bolt een valscherp naar beneden. Een mens leert zwemmen in de ruimte.
Daniël rent. De symmetrie is weg, de touwen kruipen over de grond. De mens wor-
stelt. Daniël maakt los. De mens is gewond, Daniël buigt zich over hem; de mens
schiët. De mens vergrijst, verzuurt.

De chaosnevel roept, een fluitende
oertoon trilt mijn bewustzijn los.

De engel laat de globe vallen
water spoelt gretig over een rots van afschuw,
travestie is bij de wet verboden;
ride on, kids, let's ride on.

Kruiswoord
ik zie er niet een;
een zilveren nymfomaan
ik zie er niet een,

Een meisje loopt voorbij, een drukgolf verplaatst zich. Het veld rondom weet van
niets.

De man in de verte roept, steekt zijn arm omhoog, wuift.

Het meisje luistert, lacht blij; ze begint te lopen naar zijn kant, te rennen.

Zijn beeld reikt van de horizon tot het zenith. Ze struikelt, staat vlug op.

Op de plaats van het beeld is een witte schim, een verblindingsvlek, die paars weg-
schuift. Het meisje kijkt stil rond.

In de verte wordt geroepen, heel in de verte wuift een arm.

Een glanzend geel kleed glijdt
in een spiraalbeweging langs de zuil naar beneden.

Hier houdt men zich bezig
met de Nieuwe Zakelijkheid;
art. 451 Wetboek van strafrecht.
please kids, can't you help me.

Een mier
kruipt langs een
37 meter lange
spinneweb draad
de mist in.

Een zandhoop is een buil in een vlakte. Twee zandhopen zijn twee builen, er is hard
geslagen. Integratie, samenvoegen, is hier een vorm van hypnose; kijken wie het
sterkst is.

Er wordt weergeslagen. De zandhopen vallen over elkaar heen, en alles is weer vlak.
Elke ekonomies denkende kamelendrijver
zal zijn kamelen in serie schakelen.

Als het te laat is, is het te laat,
voor banale zaken is geen tijd meer,
een beeldhouwer maakt kubussen.
Look kids, I'm flying.

Habakuk zweeft
aan zijn haren
met zijn voeten
door een modderpoel.

Eén tijd

tijden

een halve tijd.

wanneer de vernielers van dit volk
gebroken is en
gewroken is.

Door mijn schuld
door mijn schuld
door mijn overgrote schuld
sorry,

Kids, I'll try it another time;
misschien is het volgende leven
beter.

Jos 6b

ORGANIZATIONAL

"C.H.E." GROUP

†

OP 9 OKTOBER 1967
WERD ERNESTO
GUEVARA
DOOR BOLIVIAANSE
MILITAIREN VERHOORD.

Hij WAS EEN STRIJDER
VOOR RECHTVAARDIGHEID
EN VOOR ONS HET SYMBOOL
VAN ONS OPTIMISME OVER
HET SLAGEN VAN
DE REVOLUTIE.

ZIJN VRIENDEN NOEMEN
HEN CHE,

Hij RUSTE IN VREDE.

6xβ Jos en
]oop

1967

VOORSPEL.

Het landje Devolua stond op de rand van de afgrond. De schatkist was leeg. De regering besloot om de bank Rodelbauer om een lening te vragen. Dit zou gebeuren na een diner in Krasnastolsky, aangeboden door Rodelbauer.

De plaatsen rond de tafel waren bezet door rijzige kerens met ernstige gezichten, slipjassen, Iorgnetten, hoge hoeden en al die andere dingen die onmisbaar zijn voor deze aangelegenheden. De tafel zelf was gedekt met zilver en kristal. Het tafellaken was van damast; kaarsen gaven een intieme sfeer.

Het enige wat uit de toon viel, was een klein rond, al kalend mannetje met blozen-de wangen en onschuldige ogen, dat niet praatte - in tegenstelling tot de andere heren die stonden te converseren met de vertegenwoordiger van Rodelbauer..

Niemand wist wie het mannetje was!

Toen het diner begonnen was, at het mannetje met grote happen, en bestelde steeds nieuwe porties, terwijl de diplomaten geheel volgens de etiquette met kleine hapjes van hun kleine porties aten. De buurman van het mannetje keek geschokt toe, maar ook met een beetje jaloezie. Na het diner begonnen de toespraken.

"Het regionalisme kant zich tegen de nivellering" verkondigde een diplomaat. Het mannetje giechelde. "De vabanque politiek zal fanatiek rigoreus worden" zei de minister van financiën. Het mannetje grijsde nu breeduit. "De nomenclatuur der terminologie zal in kwatrijnen gezet worden", sprak de eerste minister. Iedereen applaudisseerde ontroerd, behalve het mannetje dat in een stuip lag en de vertegenwoordiger van Rodelbauer, Graaf Zopfelsanft von Saurren bis Wurzelheide die 'n beetje zorgelijk keek. Ook de eerste minister keek een beetje ongerust. "Laten we nu tot zaken komen, Graaf Zopfelsanft von Saurren bis Wurzelheide. Kan uw bank ons zestig miljoen dollar lenen?" "Niets daarvan Heintje", proestte het mannetje opeens en hij rolde, want dit was geen lopen meer, de galazaal uit die in groot rumoer was.

Wie was dat? vroeg men. Graaf Zopfelsanft von Saurren usw. alias Heintje sprak op plechtige toon: "Dat was mijnheer Rodelbauer, Doktor in de economie, filosofie, Devoluase taal en psychologie". De zaal liep in een algemene paniek leeg.

Devolua werd gered door de economische bijstand van Amerika ten bedrage van 50 miljard dollar per jaar. Iedereen rijdt er nu in een Rolls Royce, behalve mijnheer Rodelbauer, die een lelijk eendje heeft.

Laatste bericht van onze correspondent

De koers van de Piegel - drie jaar geleden f 3,045 is nu gezakt tot 0,00134 cent. De president is er vandoor met de schatkist. Er is een massale uitverkoop van Rolls Royces voor maximum 50 dollar per stuk.

jos lohman 3

LA LA HOEP HOEP

la la hoep hoep
hoep hoep la la
la hoep la hoep
hoep la la hoep
hoep la hoep la
la hoep hoep la

LAATJE HOEP

JOHN W. COLTRANE

Sept. 23, 1926 - July 18, 1967

(So indeed it proved to be possible that Modern Jazz could still receive a greater blow than the death of Eric Dolphy)

Meditations

Impressions in Giant Steps of "Trane", The Black Pearl in The New Wave in Jazz.

Soultrane once lived a Lush Life at Bindland or at the Village Vanguard.

To have a Coltrane Conception one ought to be a Believer in a Love Supreme.

One of his Favourite Things used to be Chasin' The Blue Train in Ascension of Bathia.

This memory is dedicated to Alice Coltrane.

guido v. rijn 5D

BORN
DOWN
SOUTH

FOLK
BLUES

Op 14 oktober jl. werd voor de zesde maal het American Folkblues Festival gepresenteerd. Om 8 uur in het Circustheater te Scheveningen en om 12 uur in het uitverkochte Concertgebouw in Amsterdam.

Nooit had er tijdens het Festival zo'n sfeer in Amsterdam gehangen. Geweldig. De Blues is "in"!

DE attractie van dit jaar: Eddie James "Son" House jr.

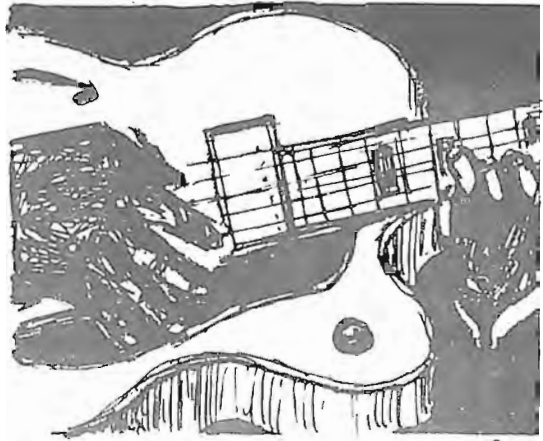
Son House werd op 21 maart 1902 geboren in Claredale, Mississippi. Op 28 jarige leeftijd maakt hij met Charlie Patton en Willie Brown zijn eerste opnamen. In 1948 hield Son House op met spelen, want de naoorlogse generatie hield niet meer van de

oude blues.

In 1964 werd hij na een speurtocht van drie weken en bijna 4000 mijl gevonden.

House, verbaasd dat men nog van 'z'n muziek' hield, bleek nog even goed te kunnen spelen als 34 jaar geleden. De sensatie die hij teweegbracht, een vriendelijk lachende, voorzichtig lopende oude man, die, nadat hij op z'n stoel heeft plaats genomen, zo'n geweldige stem en zo'n enerverend gitaarspel de stampvolle zaal inslingert, is zo'n overweldigende ervaring, dat het nauwelijks te beschrijven is (nu heb ik het toch al gedaan). Hij zong drie nummers van zijn geweldige l.p. "Father of the Folk Blues" ... veel te weinig.

Zo'n man moet eigenlijk een geheel programma volzingen, maar voordat het publiek daar rijp voor is, kan er nog heel wat gebeuren.

JP

Twee collega's van Son House, Ship James en Buhha White.

Ship James met rustig gitaarspel en een haast onwezenlijk hoge falsetstem. Zijn spel vormt een mengsel van eigen waarneming en traditie.

Buhha White met een stuwend ritme en een grof stemgeluid. Jaren van zwerven en gevangenisstraf worden hier op geweldige wijze tot uitdrukking gebracht.

Is het nu niet vreselijk, dat een dergelijk optreden verpest moet worden door het verkeerd opstellen van de "welwillend door de N. R. U. afgestane mikrofoons"!

De naoorlogse Chicago-blues werd vertegenwoordigd door "The King of Post War Blues Harp playing": Little Walter, de Elmore Jones bewonderaar en imitator "Hound Dog" Taylor op solo-gitaar, de presenteraar, de mij onbekende Dillard Crume als de basgitarist, Adie Payne, een van de begeleiders van wijlen Elmore James als hard rousende drummer en mrs. Koko Taylor voor het vokale geluid.

Laatstgenoemde, mooi figuur, groene show-glinsterjurk, lange, tot de elleboog reikende armschoenen, pleistertje om de rechter wijsvinger en een helaas door een gouden snijkoord verstoord knap aangezicht met warrige zwarte haren, was helaas lang niet in staat om het niveau van zangeressen van voorgaande jaren, zoals Victoria Spivey en Sippie Wallace te bereiken. Dit gezelschap bracht aanvaardbare "Big City Blues" ten gehore en kreeg al gauw de uit-de-maat-klappers op z'n hand. 'Hound Dog' belooft wel wat voor de toekomst, en Little Walter bleek zijn titel waard te zijn (zie boven). Ondertussen werden er spreekkoren aangegeven om Sun House op het toneel terug te krijgen. Helaas tevergeefs. Ja, dan was er nog het duo Sonny Terry en Brownie Maghee, op een vervelende manier grappig en hun eenzijdige liedjes verstorend door hoge gillen. Jammer eigenlijk van dit toch zo geweldige blues festival, dat overigens veel te vlug was afgelopen.

Tot slot mijn wensen voor volgend jaar: goede geluidsinstallatie, geen Terry-Maghee, minder, maar wel betere country-artiesten die eens wat meer tijd krijgen dan 3 nummertjes, bv. Lightnin' Hopkins, Fred Medowell of Big Joe Williams. En waarom niet weer eens een pianist, als 'Champion' Jack Dupui. Overigens, Ship James en Buhha White hadden ook wel geweten hoe dit instrument in elkaar zit. guido v. rijm

K O M M U N E - M A A T S C H A P P I J

Kommunes zijn ekonomies vrij zelfstandig en betrekkelijk kleine groepen mensen. Vóór er van staatsvorm sprake was, waren er kommunes. Frederik van Eeden was voorstander van de kommunemaatschappij. De kommune is de belangrijkste faktor van het kommunistiese staatsysteem. In Israel zien we ook kommunes (kibboets). Mijn bezwaren tegen de huidige staats- en maatschappijvormen zijn:

1 - Er is geen, of te weinig, democratie. Zo is het in Nederland op het ogenblik zo, dat de regering gesteund wordt door de meerderheid van het parlement (de regering kiezen we niet), aan de minderheid wordt geen aandacht besteed. Trouwens, of die meerderheid ook nog de meerderheid van het volk vertegenwoordigt, is een open vraag.

2 - Er is vrijheid op sociaal en ekonomies gebied, met alle gevolgen daarvan. Op ekonomies gebied: moordende konkurrentie, wildwestpolitiek op de internationale markt, vertrapping van de ekonomie van de ontwikkelingslanden, kartel- en monopolievorming, schreeuwende vertrapte middenstand etc. Op sociaal gebied: verkeersprobleem (ieder zijn eigen auto), bewuste of onbewuste diskriminatie, ongeremd streven naar bezit, we zijn vrij om ontwikkelingslanden wel of niet te helpen: ieder voor zich en god voor ons allen.

3 - Door al die en andere toestanden leven we hier in een ontzaglijke HATE WORLD overal haat, oorlog, moord, onbegrip en ga maar door. Verder werkt deze staatsvorm nationalisme in de hand, een hinderpaal voor het streven naar wereldeenheden, vrede en een betere verstandhouding overal.

Het kommunisme heeft gepoogd al deze moeilijkheden op te lossen, maar is daar niet in geslaagd (er is nog steeds nationalisme) of, waar het wel geslaagd is, zien we beperking van de vrijheid op niet-sociaal en niet-ekonomies gebied (schrijversproces, belemmering van de meningsuiting, censuur). Het kleinste deel van de staatsvorm is de kommune, alles is sterk geentraliseerd, een betrekkelijk kleine groep heeft de touwtjes in handen. Misschien heeft die de meerderheid van het volk achter zich, maar de minderheden worden vertrappt.

We moeten een andere oplossing vinden. Op de eerste plaats moet het nationalisme ondermijnd worden. Dat kan gebeuren door overal kommunes te vormen. Grenzen - in de betekenis die ze nu hebben - zijn er niet meer. Iedereen kan van de ene kommune naar de andere gaan. Een kommune kan overal gevestigd zijn (boerderij, ziekenhuis, stad) en bestaat uit een kleine groep mensen, 30 of 40 of zo. Voorzover er van ekonomie sprake is, is elke kommune een zelfstandig geheel. Hij kan zich specialiseren, in landbouw, in industrie, er kan een fabriekskommune zijn of een ziekenhuiskommune. Alle kommunes helpen elkaar, iedereen krijgt wat hij nodig heeft. Van vrijheid op ekonomies gebied is geen sprake. Dat blijft een moeilijk punt: er zal organisatie nodig zijn, en dat gaat vaak samen met gezag. Gezag is een vervelende zaak. Binnen een kommune is er geen gezag, geen leiding. Alles gebeurt in onderling overleg; iedereen hoffert zich op voor de goede zaak. Er is absolute democratie, geen afgevaardigden, ieder vertegenwoordigt zichzelf. Minderheden hoeven niet in 'n hoek gedrukt te worden; in zo'n kleine groep kan aan alle redelijke eisen worden voldaan. Redelijke eisen, zonder redelijkheid kunnen geen kommunes bestaan. Een kommune kan alleen gevormd worden met mensen die veel voor elkaar over hebben. Naastenliefde, de misbruikte, afgezaagde kreet, is het eerste vereiste. Toch zal moeten worden getracht, zelfs de organisatie langzaam te doen verdwijnen. Op ekonomies gebied kan dat als er een gesloten produktiesysteem is. Kompleksen computers zorgen daarvoor. De automatisering zal zóver gaan, dat op zijn hoogst nog een paar mensen op knopjes hoeven te drukken. Misschien zelfs dat niet. Er wordt zoveel geproduceerd, dat ieder krijgt wat hij hebben wil, zonder bemiddeling van anderen. Daardoor (èn door het kommuneprincipe: we gebruiken alles samen, we hebben ook iets voor anderen over) is er geen hebzucht of diefstal meer. De ekonomie wordt als het ware opgeheven.

Op sociaal gebied bestaat geen vrijheid (individualiteit) meer, waar anderen belemmerd of gehinderd zouden kunnen worden. Die beperking van vrijheid neemt ieder ook vrijwillig op zich. In gezamenlijk overleg wordt het verkeersprobleem opgeheven. Iedereen brengt zijn auto naar de autokerkhof-kommune. Er komt massaal vervoer, op supermoderne, efficiënte manier (vervoerskommune): diskriminatie bestaat niet meer, zoals gezegd worden minderheden geholpen. Zoals al bleek, is streven naar be-

meer nodig. De tijd (alle tijd is vrije tijd) wordt gevuld door werken (zieken-
onderzoek), studie, door zich op psychologies, sociaal, pedagogies of ander
lerend terrein bezig te houden, door te mediteren, creatief te zijn en plezier
in oude en nieuwe manieren.

De eerste kommune heeft al die voordelen nog niet. Die zal zich moeizaam moeten
maken aan onze schijndemocratie. Samen met nieuwe enthousiastelingen worden
de kommunen gevormd; de staten worden ondermijnd; ondertussen is de ontwik-
keling zover, dat het produktieproces onafhankelijk wordt; winst, salaris en beloning
worden afgevoerd. Het grootste deel van organisatie, in welke vorm dan ook, wordt afge-
voerd. Als het grootste deel van de wereld uit kommunen bestaat, wordt de ontwapen-
ing een feit. In de laatste fase van de ontwikkeling bereiken we de totale anarchie.
De economie en sociaal gebied is alles zoals boven beschreven is, ieder doet wat hij
wil. Het ander gebied (kleding, religie, seksualiteit) en door de goede verstandhouding
wordt het goed.

De LOVE WORLD is er

Werk mee aan de Lieve Revolutie !

Jos 6b

Het lijkt ons wel aardig als we op dit artikel van Jos enige reacties zullen ont-
vangen. Dat wil niet zeggen dat we alleen kritieken (als die er zijn) willen
ontvangen, positieve geluiden zijn ook welkom.

Red. -

DOKTERSTEKORT

Er Zijn Te Weinig Dokters In De Wereld.

Er is een leuk artikelje om in Bolwerk te plaatsen.

USA	1 arts op elke 380 inwoners	1 arts	In Venezuela	1 arts per 2200 inw.
Canada	1 arts op elke 750 inwoners	"	In Zuid-Afrika	" 2500 inw.
USA	" 750 "	"	In Joegoslavië	" 3500 inw.
West-Duitsland	" 750 "	"	In Egypte	" 5000 inw.
Canada	" 900 "	"	In Indonesia	" 7000 inw.
Australië	" 1140 "	"	In Nieuw-Guinea	" 4200 inw.
Japan	" 1200 "	"	In Pakistan	" 34000 inw.
Indië	" 1300 "	"		

Ik hoop, dat u hier wat aan heeft.

P. v. d. Pol, destijds in 1 B

Ik heb het schrijvend tekort aan artsen in de gehele wereld in dit 'artikel' op briljan-
te wijze onder onze aandacht wordt gebracht, bevreemdtd het woord 'leuk' ons enigszins.
Het probleem als dit vinden wij helemaal niet leuk. In tegendeel.

Ik heb van ganser harte dat enige lieden, diep bewogen door schrijver, het 'leuk'
vinden zich aan te melden bij de medische fakulteit en daarna in allerijl bij
de World Health Organization. Uiteraard hebben we wel iets aan te merken op de vorm
van het artikel (zie redactioneel).

Red.

pers at gates of the dawn.

Ik zullen ervan op de hoogte zijn, dat dit de titel is van een LP van The Pink Floyd.
De lieden die deze plaat nog niet kennen, hier een korte bespreking.

De eerste twee nummers, d. w. z. 10 van de 11, werden geschreven door SYD
BARTYME, één door ROGER WATERS. Dit nummer ("Take up your Stethoscope and
listen") verschilt dan ook duidelijk van de anderen.

De laatste enkele nummers die er duidelijk uitspringen:

"Astronomy Domine" begint met ruimtelijke stemgeluiden, waarna een gitaar
de diepe ruimtelijke effecten verhoogt.

"Lucifer Sam" - een heerlijk, het hele nummer volgehouden gitaarloopje, wat
deze het nummer tot een succes maakt.

"Interstellan Overdrive" - een grote massa geluid, waar geen eind noch begin
te zien is, maar dat niettemin erg stuwend werkt.

Ik hoop dat het is dit erg onvolledig, maar in feite is het alleen mijn bedoeling de aandacht
te vestigen op de LP te vestigen. Ga hem eens beluisteren en beslis dan of hij je tegen de f 15,-
aan de hand brengt.

is.

peter sloep.

Dit jaar
nooi aa
5 of 6 a
dat van
dat er i
van Am
De ople
en wan
is een p
er niet
Met ba
finish t
dit kwa
ware he
enigzin
toernoo
sporten
Ik hoop
letin en
Er zulle

PROF

Op don
den vo
Op scho
progran
den afg
De toel
de spel
Toen e
stelling
maakt.
niet ge
geteld,
keerd.
onderst
Ik vraa
lingen
nemen
Mijns i
1) du
2) me
Ik hoop
opdat e
bij zo'r

Com m
.
sportev
Pius X
Het is
evenem
gebied
waardig
testen

HERFST TOERNOOI 1967

er waren er op z'n hoogst 11 supporters van het Pius X Lyceum bij het herfsttoernooi aanwezig en de leraren ontbraken helemaal. Van deze 11 supporters kwamen er alleen om hun vriendje of vriendinnetje te zien spelen. En als je dan bedenkt, dat andere scholen een stuk of honderd supporters kwamen, is het wel duidelijk dat iets niet klopt, vooral omdat het Pius X Lyceum niet tot de kleinste scholen in Amsterdam behoort.

De oplossing van dit raadsel is toch eenvoudig. Bijna niemand op onze school wist wat meer het Herfsttoernooi was. Alles wat onze school voor deze gelegenheid doet, is maar jongens opdracht te geven een team samen te stellen. Met volleybal deed we eens een team mee.

Met basketbal deed er een team mee, dat toch zeker in staat moet worden geacht de punten te bereiken. Maar in de laatste wedstrijd werden zij met 3-5 uitgeschakeld. En dat is niet zo gemakkelijk geloof ik, omdat er zo goed als geen supporters waren. Ons team zag als het ware het veld omheind door hen vijandige jongens en meisjes en dat heeft altijd een demoraliserende uitwerking. Het Pius X Lyceum heeft dan ook in dit herfsttoernooi maar één eerste plaats behaald en dat was voor een van de ondergeschikte teams, een denksport.

Ik hoop, dat er bij het Kersttoernooi verandering zal komen, door bijv. een groot aantal supporters, dat er minstens 100 supporters onze teams telkens zullen komen aanmoedigen en dan waarschijnlijk betere resultaten uit de bus komen.

Jos Iohman (?)

PROPAGANDA OP SCHOOL voor BIJZONDERE EVENEMENTEN

Op zaterdag 2 november werd er in het Spinoza lyceum een toneelconcours gehouden voor scholen, georganiseerd door de jubilerende vereniging "Arti et Amicitiae". In de school werd er vóór de herfstvakantie nogal veel propaganda voor gemaakt; de leerlingen en ouders, tevens toegangsbewijzen, konden bij de desbetreffende docenten worden aangevraagd.

De belangstelling van de zijde der leerlingen was enorm, wat natuurlijk erg fijn was voor de leerlingen en speelsters.

Maar echter in de oude RAI gedurende drie dagen een sportfestijn met een tentoonstelling georganiseerd werd, werd hiervoor op school praktisch geen propaganda gemaakt.

Als een van mijn broers er niet toevallig aan had meegedaan, dan zou ik het niet weten hebben. Bij de prijsuitreiking heb ik net tien mensen van onze school gezien, hoewel onze vertegenwoordigers niet helemaal met lege handen zijn teruggekomen. De andere scholen waren beduidend beter vertegenwoordigd om hun spelers te ontmoeten.

Ik vraag mij af, waarom bij culturele manifestaties er wel lichte pressie op de leerlingen wordt uitgeoefend en bij sportfestijnen praktisch geen. De spelers bij sportevenementen vinden het ook wel leuk om toegejuicht te worden.

Waarom kan hier veel aan gedaan worden, nl.:

1. Inhoudelijke aanplakbiljetten in de gangen;

2. Inhoudelijke propaganda door de desbetreffende leraren.

3. Het is te hopen, dat bij een volgend toernooi er voldoende aandacht aan wordt geschonken.

4. Het is te hopen, dat zo groot mogelijke supporterschare de vertegenwoordigers van onze school bij een dergelijk evenement kan steunen.

Jos Iohman 5A

mentaar

door P. S. / F. M.

1. Moet hieruit nu de conclusie worden getrokken, dat de 'supporterschare' bij dergelijke evenementen zeer klein is en dat culturele gebeurtenissen door grote groepen leerlingen bezocht worden?

2. Is het niet eerder de vraag, waarom de gymnastiekleraren meer propaganda voor sportevenementen gemaakt zou kunnen worden; maar dat aan gebeurtenissen op cultureel gebied zoveel aandacht wordt besteed, is geenszins waar. Bovendien is het wel merkwaardig, dat er van degenen die aan het herfsttoernooi meededen, helemaal geen protest is gehoord, maar dat ligt misschien aan ons. Zou een petitie een idee zijn?

BRIAN EPSTEIN †

In de herfst van 1962 hoorde Brian Epstein voor het eerst in zijn leven van de Beatles. In zijn platenzaak te Liverpool kwam een jongeman informeren naar een plaat van een zekere groep, genaamd "The Beatles"; de titel ervan zou luiden "My Bonnie" en hij zou in Duitsland zijn opgenomen. Even later kwam er een meisje binnen, dat ook naar de hem onbekende plaat vroeg. Dit intrigeerde hem: hij noteerde de naam en ging navraag doen bij een aantal platenmaatschappijen; het resultaat was negatief.

Toen is hij er zelf achteraan gegaan en kwam te weten, dat het jongens uit Liverpool waren, net terug uit Hamburg, en dat ze die week juist in "the Cavern" zouden optreden. The Cavern was een leegstaand pakhuis.

Nadat hij ze eenmaal bezig had gezien, sloot Epstein meteen een soort contract met ze (dat was 24 jan. '63). Per optreden zouden ze 15 pond krijgen (de juiste schrijfwijze van hun naam kwam hij nu pas te weten, omdat de naam hem toen alleen mondeling bekend was en hij tot nog toe zoets gedacht had als "Beetles").

Het begin was moeilijk: niet veel platenmaatschappijen zagen er brood in; George Martin, bijgenaamd de vijfde Beatle, echter wel. Hun eerste single werd opgenomen: "Love me do". Het succes was enorm, en van dat moment af oogstten zij niets anders dan succes; met 'zij' worden niet alleen "the famous four" bedoeld, maar vooral ook Brian Epstein.

Brian is in 1932 geboren. Hij was de oudste van twee zoons (zijn twee jaar jongere broer Clive zou zijn opvolger worden na zijn dood). Op 10-jarige leeftijd werd hij van school getrap; zijn vader, zoon van een Pools immigrant, was radeloos. Hij zocht in Brian tevergeefs de opvolger in de familiehandel, maar deze vertoonde op dat terrein geen kwaliteiten. Aan zijn handigheid viel echter nauwelijks te twijfelen: voordat hij in de showbusiness kwam, was hij verkoper in een meubelzaak, met een salaris van £ 5. - - per week. Hij was er pas één dag of hij verkocht aan een dame die met de bedoeling gekomen was een spiegel te kopen, een tafel van twaalf pond. Op latere leeftijd begon hij een platenzaak en toen is hij, zoals beschreven, met de Beatles in contact gekomen. Van dat moment heeft hij een druk leven geleid. Toch is zijn liefste wens nooit in vervulling gegaan: eens op de planken van het toneel te staan. Zijn leven was vol succes, maar uiterst vermoeiend en het nam veel van zijn tijd in beslag (gelegenheid om te trouwen heeft hij dan ook nooit gehad).

Zijn verdiensten zijn enorm geweest; hij heeft Liverpool tot een pop-centrum gemaakt; voor zijn tijd was de stad van geen belang geweest in de showbusiness; ook Londen heeft hij internationale roem bezorgd in de pop- en beatwereld. Deze ontwikkeling van de pop zou zonder hem ook wel gekomen zijn, maar op een veel later tijdstip, en in mindere mate belangrijk voor Engeland. Op dit moment zijn de pop en beat nog steeds belangrijke exportartikelen voor Engeland en een bron van inkomsten voor de Engelse schatkist. Alleen al van Brian gingen er tientallen miljoenen in de vorm van belasting naar de staatskas. Na zijn dood zakten de Beatle-aandelen dan ook onmiddellijk op de effectenbeurs.

Hoewel het einde van zijn succesvolle carrière nog lang niet in zicht was, is het toch gekomen: op 27 aug. '67 is de 'koning van de managers' dood in zijn woning te Londen gevonden. Het contact tussen Brian Epstein en de Beatles is voortijdig verbroken.

marcel stive 5B

scholen

CONCOURS

Op donderdag 2 november werd er ter viering van het 50-jarig bestaan van de toneelvereniging "Arti et Amicitiae" een scholenconкурс gehouden in het Spinoza Lyceum. Door verschillende scholen - zes in getal - werden vier éénakters en één fragment opgevoerd.

Onze school stond voor de moeilijke opgave om als eerste de éénakter "Hallo, is daar iemand?" van W. Saroyan op te voeren. Het thema is de eenzaamheid van een jongeman, die in de gevangenis zit op beschuldiging van aanranding. De hoofdrollen werden op redelijke wijze vertolkt door Pim Ranzijn en Marie Thérèse Groenendaal, onder regie van de heer N. C. Wegbrans.

Hierna volgde een nogal hemels stuk, de eenakter 'Het eerste kwartier', gespeeld door de leerlingen van het Christelijk Lyceum Zuid, waarin we de reacties zagen van een aantal engelen op de schepping van de wereld.

De laatste deelnemer voor de pauze, de Michaël Gemeenschap, voerde een fragment op van het toneelstuk "Als het je tijd is" van Paul Osborn.

Na de pauze vertolkten de gastheren de eenakter "De Pijp" van Kastas Ostranskas. Een vrij moeilijk stuk over een pijp die een diamant bevat, met alle complicaties van dien.

Als sluitstuk volgde dezelfde eenakter die wij hadden gespeeld, maar die nu gebracht werd door Nicolaas Lyceum en Pius MMS. Na het stormachtige applaus was het duidelijk, wat de mening van de zaal was, voorzover het de eerste prijs betrof.

Na een beraadslaging werd door de jury, onder voorzitterschap van Egbert van Paridon, directeur van de toneelgroep "Centrum", aan de eenakter "Hallo, is daar iemand?", opgevoerd door de twee buurscholen Nicolaas Lyceum en Pius MMS de eerste prijs toegekend, mede ook door het briljante spel van Frans van Nimwegen, die hiermee ook de prijs voor de beste speler in de wacht sleepte.

De tweede prijs kreeg de Michaël Gemeenschap met het costuumstuk "Als het je tijd is", waarvan de samenhang grotendeels verloren ging voor het publiek, natuurlijk veroorzaakt door het feit, dat het een fragment was. Het is vrij humoristisch en lachverwekkend, maar niet zo diep gaand. Deze kenmerken vertoonden de andere stukken niet en misschien heeft de Michaël Gemeenschap daardoor wel de tweede prijs behaald. Het Christelijk Lyceum tenslotte verwierf de derde prijs. De keuze van hun stuk was erg te prijzen, omdat het wat voorstellingsvermogen van het publiek eiste. Op de verstaanbaarheid van een der engelen was echter wel iets aan te merken.

Het is alleen nog jammer, dat de jury de twee andere scholen niet vermeld heeft, want deze hebben toch ook heel acceptabel gespeeld.

Marcel Stive
Frans Meijman

W-tjes

o ja, voor ik het vergeet, willen de schrijvers van stukjes er rekening mee houden, dat de drukker het liefst aan één kant beschreven papier heeft ? ! !

p. s.

- * Zo, daar zijn we dan. Dit was (bijna) het eerste BOLWERK in de 10de jaargang. Dit was even voor de nieuwsgierigen.
- * Jos Koning (dezelfde als 'Jos 6b') was, is nog?, van plan een paint-in te organiseren; op de kleine cour moet dit dan plaats vinden. Het grote vraagstuk is nu : wat vindt de schoolleiding ervan? Vandaar dat is/was.
- * 'n Vraagje: weet u geachte lezers, misschien wat een 'blitse natel' is ?
- * Wie wil er naar Amerika om aldaar een jaar te gaan studeren? Voorwaarde is wel, dat je je eindexamen gedaan hebt. Als er misschien lieden zijn die aspiraties in die richting koesteren, laten zij zich dan in verbinding stellen met een van de redactieleden. Twee organisaties hebben brieven gestuurd om mensen die naar de USA willen komen op deze mogelijkheid attent te maken.
- * "FLITSEN" is het schoolblad van de Pius MMS.
- * Misschien is het aan velen nog niet bekend, dat er aan het Pius X een instituut verbonden is waar je in de leer kunt gaan om postzegels op brieven te plakken en dergelijke zaken meer. Soms, maar dat is alleen voor de aktievelingen, mag je kunstwerken in elkaar hakken. Belangstellenden dienen zich, voor de aanvang van het eerste lesuur, met de heer Herben in verbinding te stellen.
- * Er worden geen verkiezingen op school gehouden om ons een nieuwe schoolvoorzitter te geven. Er zijn twee redenen: de school is te klein (het gebouw, niet het aantal leerlingen) en er is geen kandidaat. Wat nu ... ?
- * Rotterdamse middelbare scholieren hebben in een open brief geprotesteerd tegen een 'aanwijsbaar gebrek aan vrijheid t. a. v. activiteiten buiten schooltijd" waaronder zij o. a. verstaan: preventieve censuur op schoolpers, controle op kleding en haardracht, enz. Geen gek idee, zo'n open brief.
- * Is het niet opvallend, dat er steeds meer baarddragende leraren verschijnen, terwijl het dragen van deze 'aanwas' (aldus de rector) verboden is ??
- * Wij vernamen nogeens dat er binnenkort (misschien is die er bij het verschijnen van dit nummer al geweest), dat er binnenkort dus (wat is binnenkort, zullen sommigen zeggen; wel, ik zou zeggen: hou 't maar op iets wat het midden houdt tussen direkt en niet zo vlug), waar waren we ook weer? ... dat er (dat "er" zal waarschijnlijk duiden op: hier op school, zo vertelt een betrouwbare bron ons), dat er binnenkort een officiële aankondiging zal komen van het feit, dat binnen afzienbare tijd de eerste paal voor een nieuw Pius X de grond in zal gaan. Anderen echter (pessimisten) vertelden, dat men dat zes jaar geleden ook al zei. Wie weet, wat er nog zal gaan gebeuren.
- * Wie heeft de oplossing vna edpr ijskraag vanp, o sorry, ik moest even m'n pruim verschuiven, de oplossing van de prijsvraag van Leo Plasman uit de vorige BOLWERK gevonden? Gefeliciteerd. Niet gevonden. Misschien wil Leo wel even helpen.
- * Dit was 't dan weer, tot de volgende keer, keep smiling!

Post Scriptum

Voor de Junoren

Jeugdige heren
van 2 tot 16 jaar

Van Baerlestraat 10
telefoon: 73.34.40

The Society Shop

AMSTERDAM

HEREN- EN JONGENSKLEDING

Voor de Senioren

Van Baerlestraat 10
hk. P.C.Hoofdstraat
telefoon: 79.12.53

BANDRECORDERS

TELEVISIE — HUISHOUDELIJKE ARTIKELN — WASMACHINES

POSTJESWEG 69-77

JAN TOOROPSTRAAT 73-75

Dejo

TELEFOON 8 4974

TELEFOON 13 5678

PLATENSPELERS

RADIO — VERLICHTING — ELEKTR. APPARATEN — KOELKASTEN

Speciaal voor leerlingen van L.O.-, M.U.L.O.- en V.H.M.O.-scholen

BIJLESSEN IN:
(desgewenst aan huis)

REKENEN — WISKUNDE
NATUUR- EN SCHEIKUNDE

JAC. JANSEN

POSTBUS 1563

AMSTERDAM

HANDELSOPLEIDING
DINKGREVE
WILLEMSPARKWEG 31
AMSTERDAM-ZUID
TELEFOON 71 24 04

Succes door energie!

Handelsopleiding
H. J. B. Dinkgreve

Boekhouden M.O. - S.P.D. - M.B.A. - Praktijk-
diploma's Boekhouden en talen. Typen en Steno
Middenstandsdiploina (officiële I.M.O. opleiding)

Lid V.D.P.I.H.

Lesadressen: Willemsparkweg 31 — Da Costakade 102
Jan de Louterstraat 40, Sloterveer

PIUS X
BOEKHANDEL
ANNEX KUNSTHANDEL
SCHOOLBOEKHANDEL
GEVESTIGD SINDS 1994
WETT. GED.

SNELLE LEVERING
VAN ALLE
STUDIEBOEKEN

UITSLUITEND
HET
GOEDE BOEK

*Het Betere genre
religieuze artikelen*

AMSTERDAM C — RAADHUISSTRAAT 35 — TEL. (0 20) 24 74 88*
ONDER DE GALERIJ (2 LUNEN)

DE BOEKENLEVERANCIER VAN HET PIUS X LYCEUM